

ЛИАНА ДАСКАЛОВА
КЪСНА ЕСЕН

chitanka.info

*Приятели мои, събеседници мои, дървета,
къде ви е лятното красноречие,
къде ви е златната есенна реч?
Вие мълчите — сурови аскети.
Буря е минала върху вас. Сеч.*

*Стойте, стойте, с присъствието си ме удостойте,
ти, черешо лилава, дърво със синя кръв,
ти, яворе, дърво еленово от сой песнопойски,
ти, сребриста ела, разперила лира еолова,
и ти, дъбе, с ръждиво дихание на лъв...*

*Какво общество отбрано за моята изповедност —
кръг от безсмъртни. Академия на дървеса.
Приятели мои, абдикирам от всяка суетност.
От корона — във бедност: като леса.*

*Абдикирам от пурпур и злато, от всяка украса,
от зелената пролет с многолистния неин барок,
абдикирам от лятото — като от своята раса.
Като вас. По спартанския ваш урок.*

*Абдикирам от своята страст към остроезичие
и от римите, вероломни като съдби.
(Не, не, римите много обичам
и не ще се от тях отрека, може би...)*

*Вижте, с бедняшка тояжка вървя към Лакония
и оголвам стиха си до крайност, до хляб и сол.
Приятели мои, не го казвам с ирония:
абдикирам мъчително — като от престол.*

*Абдикирам похвално — похвати, заучена стойка
изоставям. Навика си цареубих.
Преминавам в друга тоналност,*

*във нова настройка.
Цяло царство отдавам — за един нов стих!*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.